

Видлѣмъ, въ самое время жатвы. Рѣкъ рече Ноемминъ: Яко ти ѣ благоугодно, азъ отивамъ на нѣвы, да соберемъ класовѣ, кой послѣ Жетварей оставатъ — ако нѣгдѣ таковаго дѣшевнаго Домовладѣтеля намѣримъ, и ми дозволѣ. Ноеммина ѣи отговори: Иди, Дщѣрь моѣ! Рѣкъ отиде, и начна да собѣра класовѣ послѣ Жетварей. Божѣа воля быде, да отиде на воозовы нѣвы, весьма чѣстнаго и богатаго Человѣка. Слѣчисѣ и Сѣнъ тогда тамо да быде на нѣвахъ своихъ. Помози вамъ Богъ! рече воозъ своимъ Жетваремъ. Господь та благословилъ! Отговориша мѣ Сѣни. Запыта далѣ Настойника своего: Коѣ ѣ онаѣ Женѣ, коѣ берѣ класовѣ? Сѣнъ мѣ отговори: Та ѣ Махвѣткина, съ Ноемминою дошедшаѣ. Молила ни ѣ да ѣи дозволѣмъ да собере оставшиѣ класовѣ послѣ Жетварей. Сѣще отъ утра ѣ тѣва на нѣвѣ, и все непрестанно собѣра.

Воозъ ѣи рече: Чѣвашъ ли, Дщѣрь! не отивай на дрѣгѣ каквѣ нѣвѣ, да собѣрашъ класовѣ, но само отъ моихъ собѣрай. Послѣдовай само послѣ Слѣгинь моихъ, и все за ними ходи, гдѣ оны жнатъ. Слѣгамъ азъ ще заповѣдамъ, да не дерзнатъ да та повредѣтъ. И когда ожаднѣешъ, а ты пѣй отъ сосѣда, отъ коего и Человѣцы мои пѣатъ. Рѣкъ падна